

и да не подава короната. На вѣтхото време
 Индіанскѣ браћа сѣ тѣхъ. И Помей ко-
 гато сѣ заврѣщаше поѣдѣитѣль, колѣта мѣ
 ги тѣглаха Глонове, како вѣхъе въ Римъ,
 Нѣкой приказватъ чи видѣли фильове да и-
 граатъ хорѣ, да поздравлѣватъ, да слѣдѣ-
 ватъ на трапѣзата и да прѣватъ дрѣги
 много рѣботы, който ѣдѣамъ може да по-
 вѣрѣва челоуѣкъ.

Глоновѣтѣ живѣатъ много на ѣдѣно, и
 кога щѣ премѣнатъ нѣкоа рѣка ѣстѣватъ
 мѣлките по напѣдѣ, ачи сѣ иждѣгатъ хѣ-
 бѣтатъ надъ водѣта и тѣи сѣ воздѣшатъ:
 а кога спѣтъ задѣватъ го въ зимѣта, за
 да не вѣхъе нѣкоа мышка, или дрѣга ѣдѣ-
 ѣлѣчка. Дѣватъ ги различно, но дѣчно
 копѣатъ трапища, и ги покрѣватъ сѣсѣ шѣма
 и дрѣбака, ачи кога нѣкой сѣ премѣне ѣ
 тамъ пада вѣтрѣ, и не може вѣки да иж-
 лѣхе, ѣукротѣватъ ги сѣсѣ ѣѣи и глѣдѣ,
 не вѣдатъ нѣкого, ако не ги захачѣ ѣ-
 дѣнатъ и дѣ колкото тридѣсѣтъ челоуѣцы, но
 колко чѣдинѣ ѣ Бѣжатъ промыслъ! Защо
 тойзи голѣмѣи докѣтакъ не и дѣ мѣсо, ни ти
 граѣи